

נספח א

רְבָנוֹ וְהַאֲבָנִי נָזֶר, וְהַרְפָּסָת חִידּוֹשֵׁי הַרְשָׁבָ"א

בשנפטר האדמו"ר בעל האבני נזר לבית עולמו נכתב עליו כתבה קצרה בעיתון "היהודי" שי"ל בלונדון, ובין היתר נכתב:

"הפעם נזכה על רשבבה"ג שבמדינת פולין ראש גולה אריאל ויחיד במדינה. ושתי פעמים ראייתו, וגם היה לי איזה משא ומתן עמו, בידי היה חידושי הרשב"א על עירובין ופסחים כת"י, ושאלתו להרב ר' אליהו דוד רבינובייך תאומים וצ"ל (או היה רב בפונווייז) והוא הגיד לי מיד את דעתו כי על עירובין הוא הרשב"א אבל על פסחים איןנו הרשב"א כי אם הר"ש מישען, הרבה הנ"ל למד בו ועשה עליו הערות. מן הכתבי הזה ידע הרב ר' יהושע מקוטנא צ"ל.

ויהי כאשר הגיע הרב ר' אברהם שוב ללמוד במס' עירובין (זה היה לפניו כ"ה שנה בעיר), ויעצהו הרב מקוטנא לבקש ממנו שאשאלהו את היב", ואז התחיל מרווח המכתבים ביןו ובינו. כי אנכי לא חפצתי להשאיל לו את הכתבי, מבלתי קיבל כל טובת הנאה מזו.

ודרשתי שיתן לי חידושי תורה על הכתבי הזה והוא מסרב. ولבסוף באננו לידי הסכמה שלא חידושי תורה יכתב לי כי אם מבוא יכתב לכתבי להראות אם הוא של הרשב"א או של ראשון אחר.

ואז הודיעתי הדבר להרב רבי אליהו דוד רבינובייך, ובקשתיו שישלח לי את הכתבי, וימאן באמרו, כי עומד הוא בחצי המלאכה וטרם גמר אותו. הודיעתי הדבר להרב אברהם ויעצתו לפנות ישר אל הרב אליהו דוד, בתקותי שيسא את פניו. והוא לא הכיר כנראה את הרבנים הליטאים ואת מכתבו להדר"ת שלח אליו כי אשלחנו, אנכי למקרא המכתב שנכתב לא כמו שכותב רב לחביו הרב כי אם בסגנון של "מאמר קדישין" כמו שכותב רבי לאחד מחסידיו. מובן מاليו שמכتب זה לא יכולתי לשלוח לר"א, ואשייב את המכתב לרבי אברהם בהערה קצרה, כי האדר"ת הנהו אחד מגודלי הדור בליטה ואין אני רוצה להיות השליך להולכה למכתב זה.

כה נשתק העניין איזה זמן ולא ידעת מה נעשה. והנה בא רבי אברהם לווארשא לצרכי רפואי. עשו לו איזה ניתוח קל, ובעודו במטתו

שלח לקרוואו אוטי אליו, וייה אך נפתחה הדלת החדר שבו היה שוכן, לפניו. והמשמש אמר לו מי אני, היו דבריו הראשונים לתת לי יישר כה גדול על שמנעתיו לשלווח להادر"ת את המכתב הנזכר כי אכן ת"ח גודל הוא וראוי לכבוד"^[1].

ובכן כת"י חידושי הרשב"א משאנץ על פסחים. ידוע שהיה תחת יד רבנו ועשה עליו הगחות ותיקונים והערות בשם זהב שבא, וננדפס בשנת תשט"ז.

אוצר החכמה לאירוען אין הגיע הכתבי על מסכת פסחים לרבנו, המו"ל כותב. "העתקה זו של תוספות הרשב"א אשר ממננו נדפס ספר זה היה קניינו מלפני 80 שנה של האדר"ת, לא נודע ממי קנה העתקה זו, וממי בכלל העתיקו". אולם לימד סתום מן המפורש. שכן ב"הפלס" שנת תרס"א פירסם רבנו חידושים תחת השם "שבלים מלאים וטובות", ובתוכו הדברים מזכיר "ומה מאי שמח לבני כאשר זכיתי לראות אצל הרב המנוח מו"ה ר' שמישון סובלנסקי את חידושי רבינו הרשב"א בעל התוס' על פסחים ומצאתי בו" וכור'. בהערה מעיר רבנו "החדושים האלה היו לפני ביחיד עם חדושין עירובין אבל חידושי עירובין הם של רבנו הרב ר' שלמה בן אדר"ת בעל תורה הבית והתשבות וחידושים פסחים הם של הר"ר שמישון בן אברהם בעל התוס' שנזכר בכל הש"ס [זהו הר"ש משאנץ שעיל זרים עדיות וטהרות] ובכל מקום שנזכר בתוספת פסחים "קשה לרשב"א" וכיוצא בו כתוב שם בחידושים "זקשה לי". ובמקום שכותב בתוס' אומר ר"י כתוב שם "מוריה". ותහילה לה' הגהתו ותקנתי בו שבושים לאלפים והספר נפלא מאי בהוספות רבות עד התוס' ובאור הנדרפסים יותר משלפנינו". כפי שכותב הכותב ב"היהודי", אין הוא יודע את השתלשות הדברים בין רבנו להאבני נזר בנוגע לכתבי הרשב"א, אך יש לציין שכן בשנת תרמ"ז היה כבר תח"י של האבני רשב"א כתבי לפסחים. שכן בש"ת אבני או"ח סימן של אות י' בתשובה לבעל התורת חסד מלובין בין כסא לעשר תרמ"ז כותב. "זcken הוא בשיטה כתיבת יד תחת ידי מהרשב"א בעל התוספות"^[2] ממי קיבל האבני כתבי האם מרבנו או מקור אחר, זאת אין אנו יודעים.

[1] צוטט ביתדר נאמן. אדר תש"ס.

[2] וכן כתב יד הרשב"א לעירובין עיין תש"ו אבני או"ח רס"ה משנת תרמ"ז (עוד מקומות), הערת הגר"ש אלתר שליט"א ראש ישיבת שפ"א.

קט

ספר

חדרשי הרשב"א

ביב. י"ז ינין טען

על מסכת

עירובין

שנת רבינו מאודין של ישראל תנא אלקי נזון קדמון שבעתה כל ימיה בפומן מבאר כל סודות תלמוד
בכל מגנית חסין ארמונו שלמה בן אדרת זללה

שאדור הגנו הזה, וו' ספון וספון ואוצרות הכהילאפעמן. ווועץ לדיינן סעד קדוש ווועלס הנב"א והוועת חביבה זיך קדוש
ווער פסנעם אלל ארטולד זרב האונן האטער זונען חילען מאודרא שאלטיא אברטן מאכאנטשוב. לעין צו כיד
וז' חביבה עלי, זונען האונן הזה, סער ליטען החביבים, גאנזער זונען זונען עריזהו, זי ווועת דרבינו הרשב"א זיך ווועת
הרבנים בען שום פעם זונען באשר עיזו זונען זונען בחביבתי טענער לזרע.

הצאות ניקי פסaddr האספרים של חדר פיעבל ראנען נאלעוקע נו 84 בווארשה

עמ' פון דרינג ז גאנפֿע פָּלָא אַשְׁרַת זְמִינָה לְזִבְּחָה בְּיַדְךָ תְּהִלָּה וְזֵאת הַמְּפֻלְּחָה יְהִי זֶה זָמֵן אֲמֹרָה סְדָרָה.

ווארשא

בדפוס האחים שולדרברג דיסק א נ

שנה דערנעה זעט

ХИДЫШЕЙ ГАРАШБА

т. с. Объяснение Раши,

Коментарий к трактату Талмуда.

ВАРШАВА

въ Университетъ Братъевъ Шульдбергъ, Домъ № 1.

1895.

אוצר החכמה אוח"ח 1234567 גוטמן

אוח"ח 1234567 שער ספר "חירושי הרשב"א"

הספרות

מכבוד הרב הנזקן המודל מוה"ר
יצחק ישיה כהן פינגןנביום
טבלאג קומון רבב רבנן וווארשאן.

מתה נבדר יותם לך ויטו גמזה"ל הרגלים נט בעז שמלחין מצלמות
חכמתה, מחולס נטוא, טוי "חוודשו הרשב"א" מל מם'
עריזבן. מרכז שלמה בן אדרת וולס"ק, לאכ' זה מהות סלא
טוטס קומזא ונוקפה, ולו' זעוי לוליא ז מילא. וטפס צו' סנת
אגנש אלפירים יפען מן חוו'ו סטמ' לאטלה, ע"ז טמ"ל' סאנכט
האלברט מטהיל שוו לאטטס נרו'ג פלא' והדר לטמתה כל חואצ'י
תולוצקי טולדו'ו כל אלטנטו'יס, גראטוטס מטמו'ז' קס, לאכ' מד'
סלאס צו' נטלאים. ומטה מאונזיס ימי'ו. ואנה לאט'ר ולזקס למיטאות
הכטט"ז צו' החט"ל טו'ו ק' למילר כי כבר מוק' ווילס' כ"ק מ"ל'
תאגהון גנדול וסקורות מופס"ז להזק'ק' סאנבאטשאכ' בלטטו'. ומתן
הטמיטוק סטמ' גאנטוטס נעלאת מומיטו'ים בסטאטמו'ז. ק'
כלהטו' לחוק יוי סטמ'ל' נעל' גאנטוטס סטיט סטפער קאקטום ה'ג'ל' גאנטטו'
רטומו', נטמן סט'ג' זיין פלאח מילא טוינן.

כלהמע"מ יוסט ה' ח' תמו תרגנ"ת לפ"ק וואראשא

ב' ע' ג' נאום יצחק בר'יה הבהיר פיגענבוים ס"ז רפה .
שוס פסק נרדר סוכול לרשרב"א מכל מוש"ב ומוש"ק ,
הוTELTON דודלה מ dred , כי קמ"ק הן בוטש טהירן טמיכר ,
נק וגבל לוד מעהרין , הוכי בטיטס מקונגה על צלא . אלט זא להן כוידעו ווטען נקל לעו יווע מלון יאלן סדרניכיס וכטפער סוס
וילען מבענגן . בריבע גאנדביב .

וּזְרוֹנִישׁי מִן פָּסִיחָמִים הָיוּ סַפֵּק אֲסָפֶת לְהַרְשָׁבָ"א צָבֵל סַפִּים כִּי מִלְּפָנֵים הָיָה סַפִּים רְשָׁבָ"א, וְלֹאִיתִי כַּחֲזָקָה בְּקַיְמָט זו, וְפָנָם לְחִילָה בְּפָרָק כִּילָּד גָּלוּן הַכְּבִיּוֹן טָפוֹם, סַפִּס רְשָׁבָ"א כְּמוֹגָן כְּמַעַיט אָז גָּלוּן גָּלוּן לִי. וְנוּס קַדְפָּסָת טָפוֹם זו, וְלֹאִים כִּי גַּדְוָס פָּנֵמִים מְלֹא כְּדָבָרִים זָמָן, קָלָט, טָלָ"י יְמָנוֹת הַמְּמַזְּין וּזְעוּלָה. וְכֶבֶר מַדְפָּסָוּ דְּגָרִיס כְּלָלָה חָצֵר וְנוּס

הך אברם מופ'ק סבאאטשאָב .

אוצר החכמה הסכמתה הגאון מסוכוטשוב על חידושי הרשב"א

הקרנת המביא לבית הרפואים.

הדור רוא תורת רבינו הרשכברא ול חסיפה, וה רבות בשיטים האור על פניו בשל הרשכברא ול את העניתו, בוחדרשו,

ועתה הנה ד' ליו ברכות הדרשו לסתור את רבס מאנכאי השווים נצמא אתרבורי רבוונן ודוואנין ויל. באנון ציה ליטס. פהו ובס הרשבייא ויל נוב על שמה זו. והמה תויושת על טפ' עירובין. אשר היה ספק יופק עד כתה:

הכרתב ידי קוש חלה והה שנה שלומת אלן הרוב תגאון האסתיו בז'ק פאר פרוד מוחריא שלומ'ין אברון סאכאנשטיין

הרב הגאון סולובייצקי שפטה ש晦ותה תורה נשמשו כי כוון קרוב ייעש לאור. אור הגאון הרשכברגיל הל הולע כל
ווארהו. כי כבנין אדר יצאו הדברות. רק תורה ובינו שלמה בן אדרת ויל מהה :

הנחייה לאמר ולקיים את הוראות הרשראא' אל אשר תואם ברגשותנו הכרזותנו אוß להענין – זו מושגנו אם לא נלכד בטעות.

אתם קווים שטבו וקרו הרכבה אשר אגבי נורן פוליגנס חום וחוכות הרשכיה ויל עופרדו לטו ולבל הפסטיביט שטיען לאורחות וביפוי דקן של כל ירושלים, שטלאן ד ל' פאלות לטב לומבה, ונכח לאב מושה העצמן בקדפני.

וברכות ד' רבי נהני עומר חן לשית' בדורש ללחטאו לבות הרותם נ"ב והובת ד' קושת הרשות' א' ויל' על ס"ס פסחים כאשר על ה נ"ל חעד הנקבטים רוחב האגון דרכו **מורה** שליטא בהקסטו שפער לר' .

המביא לביהר'

הקדמת המוציא לאור